

So Sánh Asia và Paris By Night

Hoài Nam

Tiếp nối ánh sao mai dẫn đường chỉ lối “Anh Là Ai” và “Việt Nam Tôi Đâu” của nhạc sĩ Việt Khang từ trong nước, thì ngay tại hải ngoại, tiếng kêu gọi “Hãy biết yêu quê hương Việt Nam! Hãy đứng lên cháu con Rồng Tiên! Đừng thờ ơ! Đừng làm ngơ! Triệu con tim cùng bước tới! Chúng ta là dòng giống Lạc Hồng” là những lời nhạc trong bài “Triệu Con Tim Một Tiếng Nói” của nhạc sĩ Trúc Hồ, đang đi vào con con tim, vào khối óc của từng người con dân yêu nước Việt Nam. Nó đang thấm dần vào thớ thịt đau nhức của hơn 80 triệu dân quốc nội, và nó đang chuyển vận sóng gào vào dòng máu lưu đày của mấy triệu người Việt lưu vong hải ngoại. Hãy tìm xem cuốn Asia 71 này để cho lòng yêu nước của chúng ta được trỗi dậy đối với non sông, để hận thù của chúng ta được nung sôi đối với quân thù, và để hiểu biết ý nghĩa của tiêu khiển không phải là phải rũ bỏ sau khi coi xong một màn diễn văn nghệ mà nó có giá trị sâu đậm gắn chặt với vận mệnh quê hương.

Đừng tưởng văn nghệ là tiêu khiển, thậm chí việc câu cá cũng áp ú trong tâm tư một sứ mệnh cao cả đối với tổ quốc dưới thời binh đao, bằng chứng Trần Cao Vân đã câu cá đợi chờ vua Duy Tân để bàn tính việc cứu nước.

Nguyễn Ngọc Ngạn (NNN) và Nguyễn Cao Kỳ Duyên (NCKD) đã lao đầu vào sân khấu văn nghệ, rồi vì không biết “vô tình” hay “có ý”, đã đặt sai mục đích văn nghệ, làm trò cười cho những người thuộc tầng lớp trí thức, nhất là trước đại chúng người Việt tị nạn Cộng sản tại hải ngoại mà họ luôn đặt “ý thức tị nạn” và “lập trường quốc gia” trong thời gian đang lưu lạc tạm bợ xứ người. Họ cười có, chê bai có, chửi có, mắng nhiếc có, văng tục có, v.v.

Bàn về sự việc “Vô tình” của NNN: Ông ta đã làm tưởng văn nghệ chỉ đem lại cho khán thính giả vài nụ cười toe toét trên môi sau những ngày làm lưng cụt nhọc. Sau khi hạ màn, các tiết mục tiêu khiển cũng vừa xong, ai về nhà nấy. Nhưng cuối cùng thì sao? Sự việc “vô tình” vì thiếu nhận thức trong lĩnh vực truyền thông của đám NNN và Thúy Nga Paris By Night (Thúy Nga Về Đêm) đã là một khe hở cho đảng CS lòn ý thức chính trị vào để tư tưởng hóa người dân. Thúy Nga – 40, chủ đề Mẹ là một tiêu biểu. Thế mới nói, Cộng sản khôn ngoan hơn NNN nhiều!

Bàn về sự việc “Có ý” của NNN: Nếu NNN hiểu rằng văn nghệ là một lĩnh vực của truyền thông, thì NNN đã cố giúp cho đảng CSVN để tuyên truyền

cho chúng.

Do vậy, dù NNN vô tình hay cố ý, NNN rất khó bàn cãi, giải thích cùng người Việt quốc gia tị nạn Cộng sản tại hải ngoại. NNN chỉ có múa lười đôi chổi vài lời để biện bạch cho việc làm tay sai của mình thôi!

Xin được điem qua một vài sự kiện đã xảy ra trong quá khứ: Trước đây, qua cuộc phỏng vấn mờ mắt, em phết anh tô giữa Hoàng Anh và NNN phổ biến trên youtube, NNN còn kết án rằng: “Văn Hóa Việt nặng về đả kích!”. Rất nhiều bài viết đã chỉ trích lời nói hồ đồ này của NNN, một trong những bài chỉ trích đó là bài “Khi Emxi Nguyễn Ngọc Ngạn gỡ thủ đoạn nguy hiểm (bài 2) - 29/4/2012” của Trần Kiên Cường. Qua bài viết, tác giả Trần Kiên Cường đã mạnh mẽ phê phán hành động vô thức đầy tác hại của NNN qua những màn diễn tuồng trên sân khấu Thúy Nga Về Đêm. Nhưng cũng xin có thêm vài lời về công lao “20 năm chú phục vụ làm được rất nhiều điều cho cộng đồng” mà anh hề NNN được Hoàng Anh tự đề ý cao ca ngợi một cách tro trên. Lại chẳng, 20 năm phục vụ cho cộng đồng người Việt hải ngoại là 20 năm NNN phát trò hề đến từng người hồng làm nhụt chí, băng hoại lập trường dân tộc, làm lắng dịu chí hướng đấu tranh, xóa tan nỗi tủ nhục mất nước, làm nguôi ngoai thân phận tha hương của mỗi một người Việt tị nạn Cộng sản tại hải ngoại. Ấy phải chẳng là “công của Nguyễn Ngọc Ngạn” trong suốt 20 năm trên sân khấu của Thúy Nga Về Đêm dàn dựng. Cái “công” này của NNN đối với cộng đồng vì đã ru những vị thành niên, lớp trẻ tiếp tục ngủ vùi theo tiếng ầu ơ ầu thơ trong nôi giữa màn đêm Paris thiếu hẳn ánh sáng? Thiết tưởng lớp cha chú trong cộng đồng người Việt tị nạn CS hải ngoại nên cảm ơn emxi NNN, NCKD và Paris Về Đêm đã có công giáo hóa cho con em của mình thành những đứa vùi đầu trong màng âm thanh dục vọng vô vị, quên bằng chính mình, hoặc thành những con người không xương sống, dễ uốn nắn léo lườm, mặc cảm với thời cuộc. Có nên không?

Tác hại hơn nữa, sau khi cuốn Thúy Nga Về Đêm 99 ra đời, đảng CSVN và báo chí Công an Thành phố trong nước hết sức khen thưởng tán dương NNN và Thúy Nga Về Đêm đã mang lại cho đảng những thành công tuyệt diệu. Phải chăng, đối với Cộng sản Việt Nam, một lời thuyết trình của Emxi NNN hoặc một màn diễn trong Thúy Nga Về Đêm 99 có giá trị bằng hàng triệu đảng viên, hàng vạn lời nói của chúng truyền ra hải ngoại về chính sách tự do gấp ngàn lần thứ tự do của các nước tư bản Tây phương; để từ đó chúng mặc sức ly tán, nhục mạ trung tâm và nghệ sĩ của Asia như tin đã loan trên trang Người Việt số ra ngày Saturday, 06 October 2012, 10:01 với tựa đề “Thúy Nga Paris Làm Bể Mặt Trung Tâm Asia”?

“Văn Hóa Việt Nặng Về Đả Kích” đã là tựa đề của bài này tôi đã khởi sự viết cách đây mấy tháng nhưng đã tạm đình hoãn vì có tin loan rằng NNN đã giới thiệu cho hai ca sĩ Quốc Khanh và Đan Nguyên ca hai bản nhạc

Anh Là Ai cùng Việt Nam Tôi Đâu của Nguyễn Khang. Điều này tôi cũng lấy làm vinh dự cho NNN tưởng đâu đã rời bỏ trung tâm Thúy Nga Về Đêm, quay lại đứng cùng chiến tuyến với tập thể Người Việt Quốc gia đối đầu cùng CS để lo chung cho đại cuộc. Ai ngờ NNN vẫn chứng đâu tặc đó, nên buộc tôi phải cầm lại cây bút, lôi ra viết tiếp bài này đặt lại tựa đề khác là “Asia Và Paris By Night” cũng chỉ một đề tài ngắn ngủi: Đó là, MC (Emxi) cũng có nhiều loại MC. Những MC như Nam Lộc, Việt Dũng, Thùy Dương, Ngọc Đan Thanh, Dương Nguyệt Ánh thì mỗi chữ từ miệng của các vị phát ra có dáng dấp hồn thiêng sông núi, mang chuyển hình ảnh quê hương, gợi cảm nỗi ưu tư khi tổ quốc đang lâm nguy, chứa chấp tình yêu quê hương dân tộc, truyền chuyên âm thanh khổ não đọa đày của người dân thấp cổ bé miệng trong nước đến với thế giới, và bao trùm vũ khí đấu tranh giành lại Hoàng Trường Sa trước nạn xâm lăng của Đại Hán.

Ngược lại, MC Nguyễn Ngọc Ngạn, Nguyễn Cao Kỳ Duyên thì mỗi một lời nói phát ra chỉ là những trò đùa, giễu cợt, được bán ra mỗi chữ lấy được một đồng xu để kiếm sống; hoặc mang tính ngụ ý tạo truyền truyền đối trá để nói thay cho chính quyền Hà Nội (thể hiện rõ ràng qua Paris By Night 40 chủ đề Mẹ); để mê hoặc mỗi một người dân hải ngoại mà Hà Nội không xuể làm. Tôi hoàn toàn không kết án NNN và NCKD là Cộng sản, nhưng tôi chỉ muốn nói những việc làm của họ ngược lại với lợi ích và đường hướng của Cộng đồng Người Việt tỵ nạn CS tại hải ngoại.

Hãy so sánh hai cuốn DVD của hai trung tâm Asia và Paris về đêm vừa mới được phát hành để thấy Paris By Night ngửa theo đường cũ:

a) Đối với Asia: Ngoài những bộ DVD nặng tình quốc gia dân tộc như Người Lính, Lá Thư Từ Chiến Trường, Anh Không Chết Đâu Anh, Cánh Hoa Thời Loạn v.v., thì cuốn Asia 71 vừa mới phát hành sau này, tôi đã thấy rõ mỗi ca sĩ trên sân khấu Asia là một chiến sĩ đang xông pha ngoài chiến trận. Giọng ca của họ rất âm cúng, hào hùng, đầy khí phách hiên ngang, cao ngất, uy dũng như đang hòa mình vào Triệu Con Tim cùng Một Tiếng Nói. Xem những cuốn DVD của Asia, chúng ta còn thấy những hình ảnh của khán giả bên dưới rơi lệ như đang khóc cho quê hương tan tác, đang tủi cho dân tộc bị thảm, đang buồn cho số phận lưu đày. (Mở ngoặc để nói thêm, điều đáng lưu ý một cách rất buồn ở cuốn Asia-71 này là vì có sự xuất hiện của hạng người đón gió trở cờ, chàng hăng hai chân như Trịnh Hội đã làm cho giá trị của cuốn DVD giảm sút. Tôi không hiểu Asia mang Trịnh Hội về lại làm gì để tự làm mất giá trị của mình thật quá ưông.)

b) Còn đối với Paris By Night thì sao? Tuy trung tâm này đã ra rất nhiều đĩa DVD so với Asia. Từ cuốn Paris 40 mang chủ đề “Mẹ” man trá, rồi mới đây cuốn Paris 101 có chủ đề “Lụa” quái kỳ, tôi rất ngạc nhiên tự hỏi mình rằng: Nhìn về Việt Nam biết bao nhiêu chủ đề bức thiết để đặt: Hình ảnh ả Nam Quan, thất Bản Giốc đã mất; vịnh Hạ Long đang thu hẹp dần, Hoàng Trường Sa đang bị chiếm lấy, vùng Bô xít Tây nguyên tan hoang, cụ già xin ăn, trẻ em bỏ học đào rác kiếm sống, giới nữ

bán trình nuôi mẹ, lớp trai cướp giựt trợ cha, tụi Tàu thâm ác mang hàng ngàn thứ độc tố sang tràn lan đất Việt cố giết tận gốc rễ con dân mình, vv, tại sao NNN và Paris chẳng tìm ra một chủ đề liên quan mà phải chọn “Lụa” vô duyên quá thế? Đi sâu hơn vào cuốn DVD Paris Lụa, mới thấy nội dung vô vị của nó. Những ca sĩ trong cuốn DVD Lụa này ca với giọng hát éo éo rên rỉ như ma trời. Nghe các ca sĩ hát eo éo mà tôi hình dung như những hồn ma hiện về réo rắt than thở nửa khuya, hoặc là những âm thanh oán than khổ não của loài quỷ nhập tràng oan khiên vọng lên từ địa ngục! Chao ôi, nghe mà não nề bi đát trần ai! Hầu như bản nhạc và ca sĩ nào ở trong DVD này cũng đều vậy cả! Yếu tố này khiến tôi rung mình nhớ lại lời tuyên truyền của Việt Cộng: “Tôn giáo là thuốc phiện, âm nhạc nghệ thuật là ru ngủ”. Thế thì tại sao trước 30/4/75, tất cả những bài ca lưu hành trong quân đội giải phóng miền Nam và trên các đài phóng thanh từ Hà Nội đều cùng một giọng điệu quyết chiến quyết thắng như là “Trường Sơn Đông Trường Sơn Tây” hoặc “Nhu Có Bác Hồ Trong Ngày Vui Đại Thắng”, mà chẳng có bài nào “anh yêu em, em yêu anh” cả? Việt Cộng còn khôn ngoan hơn Paris By Night vì Việt Cộng biết áp dụng âm nhạc theo thời thế, còn Paris By Night thiếu khôn ngoan nên áp dụng âm nhạc sai thời điểm; đó là ru con ngủ trong lúc nước đang mất, nhà đang cháy, phận đang lưu vong!

Sau những màn trình diễn được dàn dựng, khán thính giả buộc phải nhếch mép cười một cách miễn cưỡng gọi là “ủng hộ tinh thần Emxi và ca sĩ” trước sân khấu Paris. Tôi chẳng biết họ đang mất thời gian xem tuồng Paris và cười vui hay đang khóc buồn dưới khán bệ? Thật ra, có ai trong những khán thính giả này, trên tuyến nhãn quang của họ đang hướng tới xem coi những gì đang xảy ra, họ đâu có biết đã bị sân khấu Paris ngăn chặn? Và, bên sau lưng sân khấu ấy là một dân tộc gần chết, một quê hương đang mất, mà họ cần phải biết phải nghe trong khi họ còn mang một trách nhiệm đối với quê hương đất nước và dân tộc của mình bởi vì họ chưa thể chối bỏ rằng họ chẳng còn là giống dân Lạc Việt! Thật thế, khi họ đã chối bỏ con dân Việt Nam thì khi đó họ mới có quyền thờ ơ với quốc gia dân tộc. Ngày nào họ còn mang tên Việt, ăn cơm Việt, uống nước Việt, nói tiếng Việt, thì họ không có quyền thờ ơ với giang sơn Tổ quốc của mình; ngoại trừ những kẻ phản bội, hăn cần mang ra đánh nát đầu!

Giọt nước mắt nào của khán giả rơi rớt cho quê hương đang đọa đày khi họ bị “sân khấu nghệ thuật Paris Về Đêm” che lấp?

Hoan hô Trung tâm Asia, nhạc sĩ Trúc Hồ, các MC và toàn bộ ca sĩ cộng tác Asia. Asia 71 ra đời như một đòn bẫy hát tung đám vô nhân Việt Cộng. Cộng sản Việt Nam hiện đang nhào lộn nhảy nhót hung hăng trên đám lửa hồng. Chúng căm thù, la ó, ngăm nghe kẻ cả từng ca sĩ nghệ sĩ tham gia trong cuốn Asia 71 không cho họ về Việt Nam trình diễn. Đã quá rõ ràng Asia đã đánh trúng tử huyệt của đảng CSVN, đánh trúng ngay

vào đầu Tiên sư của chúng! Vậy, báo Công An Thành Phố nên phải đính chính lại rằng: “Asia 71 đã làm bẽ mặt Thúy Nga Paris!” Phải không nào?

Sau khi xem vài màn trong DVD “Lụa” của Paris, tôi tự hỏi mình: Chúng ta hiểu và biết gì về quê hương dân tộc ở cách xa nửa vòng trái đất sau khi xem xong những cuốn DVD Paris Về Đêm như thế này? Phải chăng, xem Paris By Night là tự hủy diệt trái tim biết yêu thương nòi giống của mình thành vô cảm, là tự làm chai lì sự nhận thức của mình thành vô ý, là tự phủ lớp sương dày đặc vào não bộ của mình thành vô minh, là tự khoác cho mình một chiếc áo lông thú thành vô loại, hoặc tự phủ nhận chính mình chẳng còn là con người Việt Nam?

Hy vọng, con em của chúng ta sau này đừng có u mê đi theo con đường MC NNN, NCKD và Paris Về Đêm, mà ít nhất phải sáng suốt để nhận định về ý nghĩa của âm nhạc nghệ thuật rằng, MC văn nghệ trong thời bình là cách thức bảo tồn và làm đẹp nét văn hóa; còn MC văn nghệ trong thời loạn lạc nguy biến thì phải đóng vai trò tuyên truyền, sử dụng nó như một vũ khí phát động lòng dân cùng nhau chống giặc thù bảo vệ non sông; thì khi đó nét đẹp của nền âm nhạc nghệ thuật mới được gọi là tồn tại mãi mãi đứng trong lĩnh vực văn hóa Việt.

Theo quan điểm của tôi, Thúy Nga Về Đêm chỉ có “giá trị về đêm cho ma dẫn lối” để tiêu khiển cho những kẻ lao công mệt xác vì vất vả làm lụng cả ngày không ngủ được, chứ hoàn toàn không có giá trị để san sẻ cùng những con người lao trí bởi những nỗi thống khổ với quê hương đất nước mà bản khoản trần trọc đêm không yên giấc. Thế thì Paris Về Đêm cùng Em-xi của họ có tư cách gì sánh được với Asia mà đám Công an Thành phố Cọng sản dám mang ra so sánh?

Hoài Nam

Chuyển tới: **Nguyễn Quang**